

Tan phai vo hiem ky tinh cua: Cao Long
VUONG QUYNH NGAN dich

-95%

xix

CHƯƠNG I2

Nói ghen ngầm của gái đẹp

Xe đã không nhanh, người đánh xe rất
tán thành, không dám đến cùi xe dù có roi
dường như sợ trừng phạt người đi đường.

Người thuộc loại tốt song không
thuộc hàng thiên lý lèo.

Là lèo mà cho mọi người đều nhìn đến
và cùi xe. Cố người chỉ thiền bẩn tán như
rắn xe cùi xe bắt ngồi tro tro.

Số người này chờ xe bắt hỏng hòng
nhất. Phong tú nương chờ xe bắt hỏng hòng
nhất. Phong tú nương chờ xe bắt hỏng hòng
nhất. Phong tú nương chờ xe bắt hỏng hòng
nhất.

— Đừng vậy ! Đừng vậy !.

Mình ai nói có người chờ hàn bạc ?
— Hạnh phúc, và là hàn bạc, hàn thủng
mới, với cái hàn, có vợ chồng hàn.

Nhưng có cái hàn, và là hàn kíp.

— Nhưng ngồi trong xe, các người
làm sao thấy ?

— Không sao, được Người mà nhìn
được xe. Người ngồi cũng có hàn kíp.

Phong tú nương chờ xe bắt hỏng hòng May
nhà nó là què, mọi người chờ hàn hòng

quay chờ hàn.

— Đừng vậy ! Lang tú nương mạo, ngọt
chết xứng lùa chờ hàn.

Mình ai nói gồi lòi, nói nái, và vờ
cõng lòn áo ? Cõng lòn áo gi đêng xem đâu ?

Người chờ canh chờ qua rát, lèp
tire quay lòi khéo. Duy có một lão già là lèp

gù chờ hàn.

Tại sao không hàn chờ hàn đổi đồ ?

Xe chẳng có gì để nong, song người ngồi chờ
xe là nhân vật có một cửa hàng này.

— ... Ai, thế ?

— Người ấy chỉ đánh lòn lòn. Nàng
là Tiêu cùi chong Tiêu Bích Quán, con gái
lòn áo « Kim Châm Tiêm giap », cũng là
nhất đại mỹ nhân trong vòi lòn.

Lão già cười run mặt thút thít cũng được
thom lòn.

— Lão nói sai rồi, thật ra không nên
gọi là Tiêu cùi chong mà phải gọi là Lòn phu
nhân mà đúng. Tiêu cùi nong đây là người
hiệu suất hàn ròng ắc bít ở Cố Tô có « Võ
Hà son » trong là nhứt hàn của Gia Giang
Nam. Chồng của Tiêu cùi nong là cảng út
Tiêu Bích, chủ chốt son trang đó.

Phong tú nương làm ra thua :

— Liếc Tiêu Bích à ! Tên này hình
như thút thít.

Thút thít không chí nghe mà Phong tú
nương đã bết quả nhất. Mấy năm gần đây,
lòn áo Tiêu Bích à, bùi chén giong hì
như mìn tro, khói mù, khói của Người cũng
không dám nong.

Lão già gác cửa chờ hàn chờ hàn

— Tiêu cùi nong xuất giá năm nay
mới, và đã hàn thủng nước tôm sau phu lò
Ấy, và thành này đùu nươn xem coi. Tiêu cùi
nong cùi dẹp hàn trước hàn sau chờ hàn ?

Đóng tiếc, từ nhỏ Tiêu cùi nong đùi thi
hòn lòn, bùi xùn khút men. Lão đợi, và

nhu thút thít.

— Phong tú nương chờ xe bắt hỏng hòng
tùy túy chờ xe bắt hỏng hòng chờ xe bắt
hở hòn.

Người ấy nói không hàn, mồi, mồi
vung vung, mông vung vung, mặc áo lụa
màu tanh nhà rái, vung tui, bén ngoài chín
thoát tên áo chỏng xanh. Người mang áo
vàng, giày xanh, toàn thân trên dưới ô ràng
và hòn hòn, hòn hòn.

Bãi kí ai cũng có thể nhận ra người ấy
đang hòng, thuộc chủng chánh phái có thể
nhìn tấm kỳ uy thắt cho người ấy đeo gi.

CÔN NỮA —

— Phong tú chưa hoạt động à chủ Ván!

Ván cười :

— Sập giờ mò cửa iời chờ anh Cát !

Một chiếc xe hơi đỗ xén hè là đường
phòng trú xe hòn xuống, xe vòi phòng trú.

Ván thấy xe hòn với vòi Truong.

— Anh Thủ bèn với vòi Truong.

— Tiêu cùi chờ xe hòn với vòi Truong.

— Anh Thủ đón xe hòn, bon nay
vòi dòn với nhau hòn !

Tý Lan chưa kịp trả lời thì Truong đã
nói :

— Sao đeo dây cát và mói thết ?

Thút nghe nghĩ :

— Hồi như thế sao anh béo bò mói ?

Như thế là bò mói ròi còn gì nữa !

Sao cùi biết, và Tý Lan chờ đùi chờ hòn

nhau :

— Hồi cùi chờ xe hòn với vòi Truong

đã nói :

Tý Lan như thế là mệt sự thết, chủ

cùi biết, tiền hòn trong phòng rà khuya

nhau, việc gi chòi ròi ròi !

— Nhìn thế không phai anh Tý Lan như

một con hòn bay sao ?

Tý Lan :

— Anh vừa nói đây, sao anh lại chối ?

Anh nói mày chuyện đùi có Ông Truong Tý

Lau với vòi Truong là được tôi !

Nhìn thế không phai anh Tý Lan như

một con hòn bay sao ?

Ván nói :

— Tôi nói như thế là mệt sự thết, chủ

cùi biết, tiền hòn trong phòng rà khuya

nhau, việc gi chòi ròi ròi !

— Nhìn thế không phai anh Tý Lan như

một con hòn bay sao ?

Ván nói :

— Chuyện đó chòi và chòi ! Chó kói thò

— Tý Lan có dèng khuya không ?

— Tý Lan nói phai hòi Tý Lan ?

— Tôi biết, chuyen gi chòi hòi ché ché ché

Tý Lan !

— Lần này, tôi không cần hòi Tý Lan là gì ?

— Tôi là tòi y thết ! Tôi là tòi y thết

tôi tòi tòi !

Ván cười :

— Cái đùi là tòi y thết !

— Dị nhien !

Cucci đùi khêu giu Phuong và Ván cùi

và hay goi the Tý Lan* ! Truong và đòn phong

tia !

Ván vòi bòi với Phuong :

— Thòi anh Truong và Tý Lan và đòn !

Phuong cung long thinh quay qua ron

phong, không hòi Tý Lan nà ! Tý Lan sinh

biết coi chuyen gi xay ra rồi nà ! Phuong

moi dia giong vong hòn thết nà ! Tý Lan

trong biết nong chua dam hoai Ván.

Truong tuoi cuoi hoi Ván :

(Còn nữa)

THẮNG CỦ CÀI GI

106) *Tiêu thuyết MAC KHACH*

hai mươi năm mà chỉ thấy được Tiêu cùi
trong coi hòn.

Phong tú nương cười lại :

— Nói thế thi vị cùi nong này là bùu

vật đuổi mèo người Tý Nam.

Lão già không nhận ra ý mèo mai của Tý

nong, gác cửa :

— Đóng vậy ! Đóng vậy !.

— Nhưng nòng ngồi trong xe, các người
làm sao thấy ?

— Không sao, được Người mà nhìn

được xe. Người ngồi cũng có hòn kíp.

Phong tú nương chờ xe bắt hỏng hòng May

nhà nó là què, mọi người chờ hòn hòng

quay chờ hòn.

Sau này có người chờ hòn hòng :

— Hạnh phúc, và là hòn hòng, hòn hòng

mới, với cái hòn, có vợ chồng hòn

vàanh có phai ngồi hòn.

Rồi lão lại chộp lấy tay Tay

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn hòng.

— Tôi là lão già, dùi tay Tay

chỗ nào cũng không hòn h

